

לתגובות והערות: שליח 054-888199

זמני ת"א:

פְּנִימַת הַשָּׁבֶת: 16:19

יְצִיאַת הַשָּׁבֶת: 17:18

ר"ת: 17:52

לקבלת העלון במייל-

שלחו הודעה ל:

sagif_@walla.co.il

בס"ד עלון מס' 375 16.11.2018 - ח' כסליו תשע"ט

וְהוּא הַשְּׁמַעַף לְהוֹאֵל צְדִיקִים וְבוֹאֵן בּוֹ

פְּרִשְׁת - וְיֵצֵא

העיקר שלא יהיה מחלוקת - הרב אפרים שרבני שליט"א (מחנה אפרים)

ר' אלעזר הקפר מלמד אותנו משפט של חיים. אומר ר' אלעזר הקפר: "אהבו את השלום ושנאו את המחלוקת שגדול השלום" - מבקש הרב, תאהבו את השלום, תאהבו את הפיוס, תמיד תבקשו את השקט. אני אומר את זה בשבילכם, כי שלום זה ברכה, גדול השלום! מי שאין לו אויבים, מי ששומר על שלום עם השכנים, שלום בעבודה, מי שתמיד יש לו בוקר טוב לכולם, זה אדם מבורך. אמרו חז"ל: "כל הרודף אחר השלום אין תפילתו חוזרת ריקם" - התפילה שלו רצויה בשמים.

אני זוכר לפני שנים, היה לי שכן שבכל חג פורים כשהיה מגיע, היה מניח משלוח מנות ליד כל דלת של כל אחד מדיירי הבניין, וכן בחנוכה היה מניח לביבות. באחת הפעמים שראיתי אותו, אמרתי לו: "אני מבקש ממוך שתברך אותי!". הוא שאל אותי בתמיהה: "למה אני? מה יש בי?". אמרתי לו: "הלוואי שיהיה באחרים מה שיש בדך! אתה שוחר שלום, אתה מכלום המצאת שלום בין שכנים. על אנשים כמוך אמרו חז"ל, שהיחידי בכניסה שהתפילה שלו מתקבלת זה אתה, אתה אדם מבורך".

אך אם חס ושלום אין את המילה הזאת, אם אין שלום, אמרו חז"ל: "בית הכנסת שיש בו מחלוקת סופו להתפורר". אפילו ביהכנס"ס שיש בו תככים ומריבות, שבע עשרה גבאים ומאה דעות - אל תתפלל שם, כי הקב"ה לא שם. אין כלום בהיכל, הוא מזמן הלך. חז"ל לימדו, שמחלוקת יש בכוחה לקעקע אף בתי כנסיות.

אומר הרב שמואלביץ זצ"ל, ראיתי ישיבות ששרדו את השואה, הם היו כל כך חזקות שהם הצליחו לעבור את התופת הזו, אך כשעלו לארץ ונכנסה בהן המחלוקת, הן כבר לא שרדו. מה שהשואה לא עשתה המחלוקת עשתה. "בית שיש בו מחלוקת סופו ליחרב" - דע לך, אם משהו בבית שלך לא הולך להשתנות, אם אתה לא מתכוון לשבת עם אשתך ולעשות סדר איך הבית הולך להמשיך להתנהל, הקירות שלך לאט לאט יתפוררו חס ושלום, כי מחלוקת זו מילה אכזרית.

כמה שמחתי שניגשו אלי כמה זוגות לאחר ראש השנה שדיברנו על קבלות טובות ועל הפופך את הבית ל'בית אחר' והודיעו לי, שהם קיבלו עליהם שלא יעברו לילה שהם ילכו לישון עם מחלוקת, לא ישנים עם מחלוקת. אמרתי להם, מבית כזה יצאו בנים צדיקים, כי בית עם קירות יציבים זה בית מבורך.

מי לנו גדול ממשה רבינו, שהתורה מספרת שקמו עליו כמה אנשים וביניהם דתן ואבירם ועמדו לפני כולם ואמרו לו: "תמסור לנו את המפתחות. את קרובי המשפחה שלך ידעת 'לסדר', נתת להם את המשרות הכי טובות שיש, אבל אותנו ידעת לדחוק לצד. בבקשה תניח את המפתחות ותלך". והתורה מעידה על משה רבינו: "לא חמור אֶחָד מֵהֶם נְשָׂאתִי" – רבונו של עולם, אתה תעיד עלי שמעולם לא ביקשתי כסף אפילו 'לנסיעות', ארבעים שנה אני משרת אותם פה במדבר ומעולם לא ביקשתי משכורת.

ואומרת התורה, שמשה רבינו, למרות כל ההטחות וההשמצות מבקש לעשות שלום: "וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְקָרָא לְדָתָן וְלָאֲבִירִים". אומר רש"י: "מכאן שאין מחזיקין במחלוקת" – אומר רש"י, בוא תראה איך הרב של כל הרבנים מתנהג, הוא שלח לפייס אותם בדברים. "בואו נשב ונדבר, אנחנו בני אדם, קורה שיש קצת מחלוקת, בואו נדבר הכל יתסדר". אמר להם משה, לא כדאי מחלוקת, כי המחלוקת גובה את שלה, יש לה את הקרבנות שלה, היא לא הולכת בלי להשאיר צלקת, כולנו נפסיד מזה. אך התורה מספרת שהם לא הקשיבו, הוא דיבר על אוזניים ערלות, הם המשיכו עם התככים והמוזימות, הם המשיכו עם הריבונות. והאזהרות של משה רבינו לא איחרו לבוא, אומרים חז"ל: "מחלוקת של קורח אפילו תינוקות של בית רבן נבלעו".

איך קשה לקרוא את זה! ילדים שלא עשו כלום, פעוטות שבעריסה נלקחו בגלל התככים של ההורים שלהם, ילדים קטנים נושרים להם שערות ועוברים טיפולים קשים במחלקות קשות בגלל שההורים שלהם חושבים שהם מבינים, בגלל שההורים שלהם לא רוצים להפסיק להילחם. שבוע שעבר בשיעור, אמרתי לקהל: "כל מי שיש לו מחלוקת, בבית, בעבודה, עם השכנים, אני מתחנן לפניו שיצא מהתמונה ואם לא בשבילו אז בשביל הילדים שלו!".

תמיד לחפש להיות שוחר שלום, רודף שלום, תהיה מאלו שמרבים שלום, אתה לא תפסיד! יהודי אחד ניגש אל האדמו"ר מגור ואמר לו שהוא רוצה לקנות דירה, אך הוא לא יודע איפה. אמר לו האדמו"ר: "תעלה לרכב שלך ותיסע, תסתכל על בנינים מצד שמאל ומצד ימין של הכביש, כשתבחין בבניין שבנו תוספת על הגג שלו תעצור ותבקש שם דירה". "מה יש שם כבוד הרב?" הוא שאל. אמר לו הרב: "בנין שכל הדיירים וויתרו על הזכות שלהם בגג, כדי שאחד מהדיירים יבנה על הגג, זה בנין של אוהבים, זה בנין של שלום, שם תגדל את הילדים שלך, בבנין כזה לא תהיה שריפה, בבנין כזה לא יהיו מחלות, כי זה בנין של שלום!".

הלוואי שנדע לוותר, שנזכה לחיות את השלום. אמר החפץ חיים: "אני חי כבר תשעים שנה על האדמה ולא ראיתי יהודי שוויתר והפסיד" – תזכור, אתה לא תפסיד!

סיפר יהודי אחד שברוך השם זכה למשפחה ברוכה ילדים וכל שנה בחג סוכות הצפיפות בסוכה הייתה גדולה. באותה שנה הוא החליט שהוא בונה למטה ברחוב, הילדים שמחו מאוד, כולם נרתמו למבצע, לקחו מידות, קנו קרשים והשמחה הייתה גדולה, הם בנו את הסוכה שעות רבות והעיר שושן צהלה ושמחה.

את הבניה הם סיימו בשעת לילה מאוחרת. בבוקר שלמחרת נשמעו דפיקות בדלת. זה היה השכן מלמעלה. "בוקר טוב, רציתי לדעת, מה הענין של הסוכה הזו למטה? אם לא שמתם לב זה נוגע קצת במקום שאני מחנה בו את הרכב, אני מבקש לפנות את זה מיד אם אתם לא רוצים שהעירייה תעשה את זה". הילדים קראו לאבא שלהם, הוא ניגש לדלת, ראה את השכן, שמע את דבריו ואמר: "אני רוצה רק שתדע, שכל השנים האלו הייתה כאן בבית צפיפות נוראה, השנה אמרתי אני אשמח את הילדים, אבנה להם סוכה גדולה שישמחו בסוכה. אתמול בנינו אותה עד שעה מאוחרת בלילה, כל הסיפור הזה הוא סה"כ שמונה ימים, אני מבטיח לך! רק יוצא החג, דבר ראשון שאנחנו עושים זה לפרק את סוכה. בבקשה תבין אותי". אמר לו השכן: "סיימת לדבר? יופי, תפנה את הקרשים שלך, אני לא חוזר על זה פעמיים". הפנה את גבו והלך.

הילדים בבית היו רותחים. "אבא, זו לא חניה שלו, היא של כל הדיירים! למה שנוותר לו? למה, בגלל שאנחנו דתיים אנחנו צריכים לשתוק?!" אמר להם אבא שלהם: "אותי לא חינכו כך, אני לא אשב בסוכה שנויה במחלוקת, כי סוכה כזו שבאה עם מחלוקת, עם מריבות, עם מדנים, אלו סתם עוד כמה קרשים. אנחנו נפנה את הסוכה". בסופו של דבר הם בנו סוכה בביתם, בצפיפות.

בליל החג, כשהיו כולם ישנים, שמעו קול נפץ גדול הבא מן הרחוב ויצאו מיד לראות מה קרה. והנה עיניהם קלטו, שבמקום החניה של השכן נפלו שני סלעים גדולים על הרכב שלו וריסקו את הרכב כליל, הנשימה שלהם נעתקה לכמה שניות, הם הבינו שהם היו צריכים לשכב תחת אותם סלעים.

אמר אותו האבא: "תמיד אותי חינכו לוותר, אבל אף פעם לא האמנתי שהויתור הזה יכול להשאיר את המשפחה שלי בחיים". רבותיי, על ויתור מקבלים גם חיים.

וכך כותב הרב שטיינמן, שבזכות ויתור אפשר להינצל ממיתה שכבר נגזרה על האדם. מי שמחפש חיים שיעשה את זה. ה' יזכנו להיות מהוותרנים, להיות שוחרים שלום, אנשים שיודעים לחייך, להגיד לכולם בוקר טוב, אנשים טובים.

שנזכור את דברי האדמו"ר מקוצק, שלקב"ה יש הרבה מלאכים, הוא מחפש בני אדם. ה' יזכנו. שבת שלום עם ישראל! אפרים שרבני.

מידת הכעס (מתוך העלון 'אפריון שלמה' גיליון 193)

נתאר לעצמנו שאדם שעבד יום שלם, ולא קיבל שכר מבעל הבית, הרי אותו אדם יכעס וידרוש מבעל הבית שישלם לו את שכרו. ובודאי יכעס אם לא ישלם לו שכרו על שבוע עבודה. ואם לא קיבל שכר עבור שבע שנים, הרי הדבר יכול להגיע לידי שפיכות דמים ...

והנה אנו מוצאים בפרשתנו, שלאחר שיעקב אבינו עובד אצל לבן שבע שנים בעבור רחל, מרמה אותו לבן ונותן לו את לאה. כיצד יעקב מגיב לכך... "מה זאת עשית לי" בשיא השלווה והרוגע!!! אומרת הגמרא: רגזן לא עלתה בידו אלא רגזנותו. ופרש רש"י: לא עלה בשכרו אלא כחש בשרו ברגזנותו, וכפי שידוע היום ע"פ הרפואה שרוב החלאים הבאים בזמננו הם מחמת הכעס והעצבים, היות ועקב כך האדם מפריש חומצות שמוזיקות לגוף, ואף גורם לעצמו לחץ דם גבוה ואולקוס.

סיפר ר' חיים מקוסוב (בעל התורת חיים), שפעם נסע לעיר אחת לצורך מצווה. בדרך התעכב בכפר אחד ונכנס ללון אצל אחד מתלמידיו. לאחר חצות הלילה התעורר הרב משנתו ושמע כיצד אדם אחד מברך ברכות התורה בכוונה ובמתיקות, ולאחר מכן החל ללמוד תורה. כשהאיר היום, הסתכל הרב וראה שאותו האיש שקם בחצות ללמוד, הוא זקן עיוור, ואותו זקן יושב לו במיטתו ולומד. שאל אותו הרב מי הוא ומה מעשיו? השיב לו הזקן שהוא אביו של בעל הבית, וזה עשרים שנה הוא פרוש מכל ענייני העולם, ועוסק בתורה בקדושה ובטהרה, ובנו דואג לכל מחסורו. הרב נוכח לדעת שעומד לפניו אדם בעל דרגה גבוהה, ולאחר שהתידדו, היתנו ביניהם, שמי שימות תחילה, יבוא ויספר בחלום מה נעשה בדינו בשמיים.

ואכן לאחר כמה שנים נפטר אותו עיוור, ובא בחלום לר' חיים וגילה לו מהמתרחש בדינו בשמיים וכה היו דבריו: כשנשמתי עלתה למרום, היתה שמחה גדולה בפמליה של מעלה לקראת בואי, וכשהכניסוני בבית דין של מעלה והחלו לברר את דיני, נוכחו כי במשך 20 שנות חיי האחרונות התעליתי ותיקנתי את כל מעשי, כך שהייתי נקי מכל חטא, ומלא בתורה ומצוות.

אך פתאום נכנס מלאך שחור וצעק: לאדם זה אתם רוצים לתת גן עדן? והרי בצעירותו היה הנפטר מלמד ילדים באיזה יישוב רחוק מביתו, ושם שהה כל החורף, ולקראת חג הפסח חזר לעירו, ושם היה מקובל בתור תלמיד חכם נכבד. והנה בבואו בשבת לתפילה, כיבדו הגבאי בעליית רביעי, והנפטר התמלא בליבו כעס, ומיד לאחר התפילה בא בכעס אל הגבאי וגער בו: כיצד נתת לי עליית רביעי, והרי לפי מעמדי מגיע לי עליית שישי? כששמעו בית הדין את דברי המלאך, נתנו לי 2 אפשרויות: לחזור בגלגול כדי לתקן את החטא, או לסבול בשמיים 3 דקות של בושה. כמובן שבחרתי בבושה, ומיד פתחו את שערי גן עדן, ובא מלאך וחטף אותי והוליד אותי לשם, וביישו אותי לעיני כל הצדיקים – "ראו איפה סרוחה, היה לו עזות לכעוס ולומר שאינו רוצה עליית רביעי"...

סיים ר' חיים את סיפורו: ידוע תדעו, כי הקב"ה ריחם על נפטר הגדול ועזר לו שלא ירגיש את הבושה כל כך, כי אחרת כבר לאחר הדקה הראשונה, לא היה יכול לעמוד בצער, והיה מעדיף לחזור בגלגול. הרי לנו – כעס אחד בחיים, כמה עונשו בעולם האמת!

זכות דברי התורה בעלון יעמדו:

בע"ה זיווג הגון: עוז בן מרים, לירון בן פנינה, אפרת בת מזל, נועה בת יעל, קרן בת רחל.
לזרע בר קיימא: מוריה בת אורנה, מורן בת רותי, קורל בת סיגל.
לפרנסה טובה: שגיא בן מרים, מורן בת רותי, לירון בן פנינה.
לרפואה שלמה: ציפורה בת מורוור, ציפורה בת מרים, אורלי בת מלכה, אייל בן שרה, שי בן רחל, יחזקאל בן אידה, רבקה בת מסעודה, אלכס בן רימה, יצחק יעקב בן יפה, אילן בן מסעודה, יוסי בן ציפורה, יוסף בן ציפורה, עזיזה בת שוליקה, שולה בת עזיזה.

לעילוי נשמת: אביגיל בת מרים ז"ל, אהרון רפאל בן רבקה ז"ל, בנימין בן סולי ז"ל, חביב בן סולי ז"ל, בתיה בת סולי ז"ל, גבריאל בן מורוור ז"ל, מיכאל בן מורוור ז"ל, רחמים בן מורוור ז"ל, יחזקאל בן יהודית ז"ל, דבורה בת טובה ז"ל, ישראל בן חנה ז"ל, דבורה בת מרים ז"ל. ארז בן חיה ז"ל, יוסף מיכאלשוילי בן רפאל ז"ל, חנה בת שמחה ז"ל, דוד אמנו בן מזולה ז"ל, משה בן שושנה ז"ל, שרה רוסיקו מנשרוב בת תמרה ז"ל, זקלין לוי בת מסעודה ז"ל, יוסף בעדאש בן נוארה ז"ל, ירושה בת רות ז"ל, זהרה ואסתר ושמחה ומכלוף בר חנינה למשפחת בן שבת ז"ל, אברהם בן חנה וזבולון הכהן ז"ל.